

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”.

Anul IX.

București, 1929.

No. 1.

DARE DE SEAMA ASUPRA INSTITUTULUI LUCRĂTORILOR BIBLICI ȚINUT ÎN BUCUREȘTI.

Conform unei hotărâri a Comitetului Uniunii noastre române, în zilele de 7—14 Noembrie am avut în București un institut pentru lucrătorii noștri biblici din cele două Conferințe: Muntenia de Est și cea de Vest. Această adunare a umplut sufletele noastre de o mare

mussen, din partea Diviziunii Europene. Și tocmai această prezență a fraților, ne-a dat asigurarea din primul moment, că Dumnezeu ne rezervă mari binecuvântări pentru aceste zile.

Necesitatea acestui institut a rezultat din

Lucrătorii biblici din cele două Conferințe Muntenia împreună cu frații dela Uniune și fratele Rasmussen.

fericire, văzându-ne strânși într'un număr atât de frumos. Dar bunul Dumnezeu a lăsat ca fericirea aceasta să fie și mai deplină, dându-ne privilegiul de a saluta în mijlocul nostru, în afară de iubiții noștri frați dela Uniune, și pe fratele E. W. Read și St. Ras-

mai multe cauze. Lucrarea mărindu-se în chip grabnic, iar numărul restrâns de lucrători numai cu greu putând face față cerințelor multiple cari li se prezentau în opera pentru câștigarea sufletelor, se simția absolută nevoie de a primi o pregătire mai de-

plină în privința felului de lucru, din viitor.

Programul, aranjat cu grijă și cu mult timp mai înainte de frații președinți ai Conferințelor Muntenia, și apoi chiar și condus fiind de dânsii, de data aceasta s'a deosebit de programele unor adunări asemănătoare. El a prevăzut între altele, și lucrarea practică din partea celor ce au luat parte. Căci lucrătorii biblicii nu au fost adunați numai să asculte, ei ca și ei înșiși să expună diferite teme, ca astfel cu toții să contribuie prin sfaturile și îndemnul lor proprii la completarea reciprocă.

Din mulțimea temelor, atât de valoroase prin diferitele și bogatele învățături rezultate din ele, amintim mai jos câteva pe scurt.

Fr. Wall a tratat în patru ore deosebite despre organizație. Din această temă am înțeles cu toții marea importanță a rămănerii în organizația întemeiată atât pe Sfânta Scriptură cât și pe Mărturie.

Fr. Păunescu a vorbit în două rânduri prin cuvinte pline de entuziasm, despre lucrarea departamentală cât și despre dezvoltarea ei în țara noastră.

Fr. Demetrescu a vorbit despre legea cultelor cât și despre toate chestiunile în deaproapea legătură cu executarea ei.

Fr. Fasnacht a vorbit despre însemnătatea finanțelor în mișcarea adventă, cum și despre credincioșia care atrage binecuvântările lui Dumnezeu asupra poporului Său.

Fr. Read a dezvoltat următoarele teme: Trimiterea; Lucrarea noastră ca servi ai Evangheliei—Conlucrători cu Dumnezeu; Iubirea noastră către poporul Său; Legătura noastră ca conlucrători, și legătura cu membrii noștri;

Să nu ne încredem decât în puterea lui Iezueu.

Fr. Rasmussen a vorbit despre: Lucrul fiecărui membru în Comunitate; Ce este conducător; Ora de rugăciune în fața Campaniei de toamnă și însemnătatea denominațiunea noastră.

Fr. Bauer, deasemenea, prin cuvinte dure și a tratat despre Spiritul Păcat și despre rolul lui cel mare în mișcarea adventă, chiar în zilele noastre. Apoi, a vorbit și cu privire la felul câștigării sufletelor, cum și despre Domnul Isus Hristos exemplul în această lucrare.

În Sabat au fost niște adunări deosebite cari frații Read și Rasmussen au vorbit cu totul vieții edificând inimile tuturor fraților prietenilor noștri prin frumoasele lor experiențe făcute atât în misiunea internă cât și în cea externă.

Ultima seară a fost o adunare impresionantă la care cu toții am regretat că acțiunile zilelor fericite au luat sfârșit atât de curând. Atât frații oaspeți, cât și frații dela Uniunea și conlucrători și-au exprimat deplina mulțumire pentru binecuvântările deosebite pe cari le-au simțit ca niciodată până acum și în cari au decurs aceste adunări. Cu toții și-au exprimat dorința ca Uniunea să ia din nou surii spre a înlesni cât de curând un curcubet. Aceasta fiindcă au văzut că au nevoie de o pregătire și mai temeinică. Apoi plin de încredință și de avânt pentru lucrarea Domnului, fiecare a pornit înapoi în câmpul său de lucru, ducând cu sine bogatele binecuvântări primite, spre a le împărtăși și comunităților pe cari le vor vizita.

Redacția

Apel către Tineretul Prințului Emanuel.

„Voi imi sunteți prieteni, dacă veți fi făcut ca Eu vă poruncesc”.

Este minunat cum Domnul statornicește din nou, condiția de a fi posibilă legătura spirituală cu El, prin ascultare. Ascultare, este tocmai renunțarea la voința noastră proprie și punerea voinței noastre la dispoziția Sa. Prietenia este posibilă numai pe această cale.

Tinerii noștri, prin vârsta lor, se găseseră în deplina dezvoltare a puterilor minții și inimii. Ei au vederi largi și idealuri înalte și ei simt un impuls spre a face lucruri mari. Așa am eugetat și tot așa am simțit și eu în tinerețea mea. Așa a simțit și marele apostol Pavel, care în zelul său de a face lucruri mari, nu pre-

getă în luptele sale de persecuții îndreptat contra sfinților. Și Moise în tinerețea sa seese un bărbat iubitor de fapte nobile. El pus în joc poziția sa, amestecându-se printre oameni spre a face dreptate; iar tânărul David a trebuit să rabde și să sufere multe uliniri, pentrucă el doriă să-și slujească neamul în zilele de primejdie și restricte. Toți acibărbați în tinerețea lor simțiau ca și Domngândiau ca și El: *Totul, pentru a face bucel mare, — a salva.*

Cum știu deja tinerii mei frați, congressul tineretului nostru european a avut darul mamei inimă și gândurile a sute și mii de tin-

spre a oferi simțimintele lor de prietenie, prințul de coroană al lumilor, pentru ca brațul Său biruitor ei să probeze lozincă:

„MANTUIT PENTRU A SALVA“.

Aceasta este lozincă tineretului nostru Advent. Noi cari am fost mântuiți prin Hristos, dorim să învingem orice piedică chiar dacă ar costa viața noastră, cu dorul sincer de a salva pe cât mai mulți. „Domnul vine curând... nu va zăbovi“, după cum ne asigură marele Pavel, și noi tinerimea Adventă credem aceasta.

Această credință tare, ne mână în dorul de a jertfi tinerețea noastră pentru a salva pe câți mai mulți dintre tinerii cari sunt prinși în mrejele păcatului și morții.

Ora noastră, pentru tineretul român, a sunat! Nu e vorba ce vom face mâine, dar noi vrem azi să facem primul pas spre țintă. Victorie ne este garantată prin conducerea iubitoare a Domnului și noi vrem să punem în mâinile Sale VOINȚA noastră.

Știu că tinerii mei frați și surori gândesc așa; am toată încrederea că eu exprim gândul și simțirea lor întregă.

Totul pentru Isus!..... El este care ne-a iubit atât!..... El este care a suferit atât!..... dar tot El este care ne-a și salvat.

Da! Salvați! Salvați, pentru veșnicie! Salvați și fericiți! Frați și surori cu prințul de coroană Emanuel. Câtă fericire! Câtă fericire! Vom fi totdeauna în prietenia Lui.

SA LUCRAM PENTRU A SALVA.

Primul pas pentru anul 1929 ar fi să fixăm bine ținta noastră și s'o orientăm spre idealul nostru general.

Pentru a salva nu este destul să fiu salvat, dar trebuie să învăț să mă strecor ușor printre valurile furtunoase ale vieții, pentru a „căuta“ pe cei ce strigă după Dumnezeu în învălmășeala furtunii; și apucându-i să-i conduc la Isus pentru ca ei să poată primi minunatele făgăduințe.

Iată, că eu trebuie, ca și tânărul David, să las oițele și turmele mele,—când am fost chemat de Dumnezeu și trebuie să merg în școala Profeților.

În Școală, Domnul ne crește, ne instruieste, ne șlefuește caracterele; ca să știm să ne su-

punem, să lucrăm ascultând de Domnul și numai după planul Său!

Când arhitectul ridică clădirea, trebuie să urmeze exact și în totul detaliilor dorinței exprimate prin planul Domnului său. Moise a construit, exact după planul dat de Dumnezeu. Solomon a clădit după planul și cu materialul dat de tatăl său.

Oriunde, vedem planuri, și executări stricte..... și toate numai fiindcă Tatăl ne iubește și dorința Lui este să ne ferească de ispita care ne amenință.

Ochiul spre țintă, inima pentru Domnul!

Anul 1929, are darul dela Dumnezeu să ne garanteze și mijloacele cele mai demne pentru a ajunge în școala noastră.

Munca este un atribut nobil al ființei umane. Dumnezeu a rânduit șase zile de lucru; după care gustăm cât de bun este Domnul. Și Dumnezeu a rânduit ca obstacolele cele grele, cu piedici aspre, și pentru unii descurajatoare, să fie nivelate prin o mai garantată libertate a scrisului și a răspândirii literaturii în masele poporului nostru.

Cărți noi, cărți mari și de însemnătate pentru viața veșnică, curat tipărite și scrise într'o limbă corectă și ușoară sunt gata să apară în Editura noastră.

Un rabat îndestulător s'a fixat pentru tinerii noștri, ca prin munca încredințată Domnului, să-și agonisească destui bani pentru a se instrui!

Contactul cu oamenii formează garanția succesului în lupta de predicare. Predicatorul trebuie să cunoască pământul în care va semăna sămânța vieții,—să cunoască inima omenescă. Pregătirea aceasta este absolut necesară; și rugați pe Domnul să vă dea o inimă simțitoare față de vocea Sa, care vă cheamă ca lucrători în via Sa.

Veniți, faceți primul pas! Nu vă lăsați impresionați de greutatea cari trec și nici de cei ce n'au știut să rabde până la capăt.

„Cine rabdă până în sfârșit, acela se va mântui“.

Ascultarea și răbdarea, sunt cele două probleme de rezolvat, pentru împărăție. Domnul zice: „Indrăzniți, Eu am biruit lumea“!

Și eu vă îndemn din toată inima, aveți curaj, aveți curaj! Ascultați glasul care vă îndeamnă! Veți fi fericiți aici, și încoronați pentru veșnicie.

Indrăzniți! — Curaj!—Veniți!

P. P.

Secretarul Uniunii pentru Tineret.

Mai multă viață spirituală în Școala de Sabat

Dacă e o nevoie, care să întreaacă pe celelalte în școlile noastre de Sabat, atunci este aceea după *mai multă viață spirituală*. Înțeleg prin aceasta o lucrare mai profundă a Duhului, care va influența și va conduce viața noastră, privirea, cuvintele și purtarea noastră așa că, atunci când suntem în legătură cu alții, pot să spună ca și pe vremuri despre ucenicii Domnului: „Au priceput că fuseseră cu Isus”. Fapt. 4, 13.

Mi-aduc aminte povestirea despre doi băieți cari au mers la o școală de Sabat a copiilor. Când au plecat, în clipa când ieșiau pe ușă, unul din băieții spuse către celalt: „Cine crezi că eră doamna aceea?” Celalt răspunse: „Nu știu, dar trebuie să fie rudă cu Dumnezeu.” Cevă din purtarea învățătoarei lor impresionase așa de mult inima lor, încât ei gândiau că trebuie să fie rudă cu Isus. *Tocmai lucrul acesta ne trebuie în școala de Sabat*, cevă mai bun, cevă mai înalt și mai veșnic decât simplul obicei. Școala de Sabat trebuie să fie un izvor de tărie spirituală pentru fiecare membru.

În „Mărturiile pentru Școala de Sabat” ni se spune: „Școala de Sabat ar trebui să fie unul din mijloacele cele mai fructuoase, pentru a duce suflete la Hristos”. În alt loc cetim, că dacă nu se realizează lucrul acesta, „Școala nu-și împlinește rolul ei”. Cerul întreg va fi gata să vă ajute în această lucrare bună. Ingerii vă vor ajuta în eforturile voastre de a găsi intrare la inimile celor mai neliniștiți și mai greșiți oameni”.

Școala noastră de Sabat trebuie să fie nu numai stațiuni pentru salvarea vieții oamenilor, dar și centre de educație unde să se formeze lucrători pentru slujba Domnului. Mai multă viață spirituală însemnează mai mulți lucrători și o educație mai bună.

În lecțiunile Școlii noastre de Sabat, am învățat că atunci când Duhul Sfânt a fost revărsat asupra ucenicilor lui Isus, lucrul acesta le-a dat ceace le-a trebuit lor atunci, pentru răspunderile așezate asupra lor. Le-a dat înțelepciune să facă față la orice întâmplare. Le-a dat curaj și îndrăzneală, să vorbească despre Cuvântul Domnului, chiar și în timp de persecuție și închisoare. Le-a dat spirit de sacrificiu pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu, și le-a lat putere de a face lucrări minunate în numele lui Isus. Lucrarea aceasta a fost săvârșită de Duhul Sfânt, și Dumnezeu așteaptă să reverse aceleași binecuvântări asupra copiilor Săi de astăzi.

Când simțim nevoia noastră spirituală, cum au simțit-o ucenicii înaintea zilei Cezecimii, și ne rugăm cu mare stăruință și fim pregătiți pentru lucrare, dând la o porice deosebire, orice dorință de stăpânire dacă deschidem inima noastră dulcei influențe a Duhului Sfânt, atunci, cum s'a întâmplat și cu ucenicii, Dumnezeu va revărsa Duhul Său asupra poporului Său care așteaptă, va pregăti pentru o lucrare mai mare și mai bună în Școala de Sabat.

Se povestește din viața predicatorului I. Moody, că odată a fost invitat să conducă o clasă mare de fete, deoarece profesorul li spusese că acestea erau, fără excepție, fetele cele mai rele din câte întâlnise până atunci și că înainte de a termina cu ceace aveau făcut în ora aceea li venia să deschidă ușile să le spună la toate să plece și să nu se întoarcă.

În săptămâna aceea învățătorul a venit acolo unde lucra Moody. El avea înfașisă o bolnavă. „Ce s'a întâmplat?” a întrebat Moody. Acela a răspuns: „Am avut o nouă emoragie la plămâni. Doctorul mi-a spus că nu pot trăesc în această regiune; trebuie să pleceam altă parte. Imi vine să cred că merg acolo pentru ca să mor”. Părea foarte abătut și eu a fost întrebat pentru ce, a zis: „Vai, n'adus la Hristos pe nimeni din clasa mea. S'eu convins că eu mai mult am stricat fetelor, cât le-am ajutat”.

Acum să lăsăm pe Moody însuș să poartă ce s'a întâmplat mai departe. El spusese așa: „Până atunci nu mai auzisem pe cineva să vorbească în chipul acesta, și am început mă gândesc. După puțin am zis: „Sunt de rere să mergi și să le spui ce simți. Am merg și eu într'o trăsură cu d-ta dacă dorești”. A admis, și am plecat împreună. Am mers una din fete acasă, am chemat-o, și învățătorul a vorbit cu ea despre starea ei sufletească. N'a mai răs. Lacrămile au început apoi să curgă. După ce a explicat calea care duce la viață, a fost de părere să ne rugăm. Ne rugat și Dumnezeu a răspuns la rugăciunea noastră.

„Am mers la alte case. Urcă scările și o băia mai putea să respire. Apoi spusese fetei pentru ce a venit. Nu dură mult și ele se au căutând prin rugăciune mântuirea. Cu puterile i-au slăbit, l-am dus acasă. A doua zi am mers din nou. După zece zile a venit la noi cu fața strălucitoare: „Domnule Mo-

mi-a zis el, „ultima elevă din clasa mea s'a predat lui Hristos“.

Mai multă vieață spirituală ne va ajuta să facem lucrul acesta. „In Școala de Sabat ar trebui să se facă mai multă lucrare personală. Nevoia de a face felul acesta de lucrare nu este recunoscut nici apreciat așa cum trebuie“.

Mărturie pentru Școala de Sabat, p. 47.

Când crește vieața spirituală, vom avea mai puține greutăți financiare. Trăim în vremuri de necumpătare, într'un timp când sacrificiul este puțin luat în considerație. Avem nevoie de a ne schimba vederea spirituală.

„Ridicați ochii, și priviți la holde; deoarece sunt albe pentru seceriș.“ Ioan 4, 35. Isus spusese lucrul acesta către ucenicii Săi. Ei mergeau după El, dar nu vedeau lucrarea așa cum ar fi voit El.

Isus ne invită și astăzi să ridicăm ochii; să-i ridicăm deasupra plăcerilor, nebuniilor și distracțiilor lumii; să-i ridicăm deasupra plăcerilor noastre egoiste, oricare ar fi ele, și să privim la holde „deoarece sunt albe pentru seceriș“. Priviți la ușile deschise în câmpurile misionare unde sute și mii de suflete strigă după lumina vieții, și misionarii noștri trebuie să spună: „Nu putem veni“, pentru că în tezaur nu sunt mijloace pentru a face lucrul acesta. Din multe locuri se fac apeluri stăruitoare și se cer misionari și învățători. Ei spun așa: „Noi murim și ochii noștri sunt încă întunecați. Dorim să fim oameni ai lui Dumnezeu, dar nu e nimeni care să ne învețe calea“. In legătură, citiți Ps. 50, 4, 5.

Domnul să ajute, copiilor Săi, în cari El se încrede pentru progresul lucrării Sale, să ne consacram din nou cu tot ce avem și suntem, în slujba Lui, și să putem fi între aceia cărora poate să le zică: „Bine slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune: intră în bucuria Domnului tău“. Mat. 25, 21. Amin.

***

Instrucțiuni pentru Diriginte.— O Școală de Sabat într'o comunitate mică dela țară, s'ar organiza astfel:

Comunitatea are 42 de membri, dar numai 18 sunt în satul cu adunarea, restul de 24 sunt în alte cinci sate învecinate.

Cevă mai mult, comunitatea aceasta este o „Comunitate Luptătoare“ și nu dormitează ca cele cinci fecioare neprevăzătoare, ci acești

membrii stăruiesc după Duhul Sfânt, ca mânați de El, să sprijine cât mai mulți prieteni și vecini, ca să „cercezeze Scripturile“ în școlile noastre de Sabat.

Cei 18 membrii, au mai adunat astfel încă 12 prieteni, pe care-i ia cu ei de acasă la adunare și tot așa, din cele cinci sate, cei 24 de frați au cu ei încă 30 de prieteni. Vin cu toții, pe vreme rea ca și pe vreme bună, în satul cu adunarea. Acuma sunt cu toții în școală—ca membrii ai Școlii de Sabat—84 de școlari. Acești școlari au înțeles din Scripturi să aducă cu ei și pe copiii lor. Comunitatea aceasta are acum „Casa plină“. Cei 42 de membrii ai comunității sunt fericiți. Dumnezeu a văzut zelul lor pentru „salvarea altora“ și a auzit rugăciunile lor. Ei numără, ca membrii ai Școlii de Sabat, lângă cei 42 și pe prieteni, încă 42 și pe copiii lor, încă 65; cu toții, fac 149.

Dirigintele acestei Școli este chiar o soră destoinică care este și o mamă cu câțiva copii. Sora aceasta a învățat încă dela început că „ascultarea“ stă la temelia „ordinei“ și că ordinea izvorăște curată, numai din izvoarele Organizației.

Dumnezeu este ordine și întregul univers, este organizat în funcțiunile sale minunate, de mâna Prințului Emanuel, Domnul nostru, care vine curând. Ebrei 10, 37.

Notă.— In Curierul No. 2, va urmă istorisirea, cum sora aceasta a organizat o bună Școală de Sabat! Așa ca ingerii cari prezidează, să dea raparte excelente despre lucrătorii din via Sa.

Faceți, ca toți slujbașii și instructorii să fie abonați la Curierul Misionar. Faceți, ca copiii să aibă micile lor cărți: „Lecțiuni pentru Copii“, în cari vor găsi hrana lor pentru a crește într'o simțire nobilă, a dobândi *Characterul Domnului Hristos*.

Părinților, copiii sunt ai lui Dumnezeu. Tatal lor ni ia încredințat, să-i conducem așa, ca ei să devină oameni din casa Sa. Efes 2, 19. Rugați-vă, ca Domnul să ne binecuvinteze și pe noi, pentru a vă aduce hrană potrivită la timp potrivit. Rugați-vă pentru tot mai multă libertate. Cereți dela Domnul să dea bogate binecuvântări cărmuitorilor Țării, ca să putem lua pe copii în Sabat în Școala Domnului. Trăiți o vieață sfântă și nu uitați hotărârile voastre dela 17 Noembrie 1928.

Departamentul Școlii de Sabat.

Programul adunării misionare din luna Ianuarie 1929.

Subiect: O MAI SFANTA CONSACRARE.

1) Deschidere cu cântarea: „Lucrarea Doamne este-a Ta“.

Rugăciunea să aibă de scop a mulțumii, lăudă și glorică pe Dumnezeu, cerând binecuvântări pentru un nou an de conlucrare cu Domnul la salvarea acelor pe cari îi iubim.

2) Raportul să cuprindă lucrarea pe întregul an, totalizată și comparată cu 1927. Câte suflete s'au câștigat în comunitate.

3) Cântarea: „Fii lăudat Isus Hristos“.

4) Cuvântare: O mai sfântă consacrare.

5) Experiențe misionare.

6) Încheiere cu cântarea: „Ferice casa unde Tu Isuse“, strofele 1, 2, 3, 5; după aceea rugăciune.

***

O MAI SFANTA CONSACRARE.

În fața unui an nou, care ne prinde în brațele sale, putem a ne conduce mai aproape de țință, și din nou se pune pentru noi întrebarea: „Ce facem cu Isus, care se zice Hristos?“

Domnul ne-a dovedit toată iubirea Sa, și a împlinit toată voința lui Dumnezeu. El a lăcrat și a suferit până la moarte. El a putut raporta: „Tată, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s'o fac“. Ioan 17, 4.

În acest exemplu de lucrare, aflăm ascultarea Fiului de Tatăl, până la moarte. Aci găsim pilda unei complete consacrări în slujba Salvării noastre.

Dumnezeu a iubit lumea atât de mult, încât a dat pe Fiul Său . . .

Astfel ne vorbește Domnul, pentru a ne arăta cât de mult a iubit Tatăl. Ce facem noi cu această iubire?

Cred, scumpii mei frați și surori, și prețioși prieteni și copii, că apropiindu-ne mai mult cu un an, de ziua „Sfârșitului tuturor lucrurilor“, se cuvine să medităm din nou la privilegiul cel mare, anume, că și noi am fost trecuți din întunecet la lumină și din moarte la viață. Noi n'am fost mai buni decât alți oameni și prin faptele noastre nu ne-am deosebit mult de alții. Totuși, în mod minunat, am fost găsiți de Domnul și salvați din valurile furtunoase ale vieții. . . suntem pe mal, suntem salvați! Ochii noștri văd, ceea ce ochii omenești n'a văzut; și urechile noastre aud ceea ce nici n'a trecut veodată prin mintea oamenilor. O! Mărețul Ierusalim, patria celor salvați. O! Cântările de veselie glorioasă, în preajma Domnului biruitor! Câtă fericire!

Câtă iubire! În toate e Isus, care ne-a și ne-a salvat!

Fii lăudat Isus Hristos, nădejdea unui popos!

***

Ce vom face noi cu acest Isus care se mește Hristos!? Cum ne vom înfățișa înăi Lui, în viața noastră zilnică? Spiritul S descrie viața noastră în cuvinte ca ace-

„Morți în greșalele voastre“. „Tot capul bolnav, toată inima moleșită“. Aceasta poate starea mea și a ta, dar Dumnezeu rește să ne vindece. O vindecare este cu noi tință însă, fără o completă innoire a in noastre. Deaceia, noi trebuie s'o punem c plet la dispoziția Marelui Medic, pentru ca prin lucrarea Spiritului Sfânt, s'o sfințe zilnic și s'o desăvârșească.

Această hotărîre are nevoie de *voința n tră*. A voi să ne supunem acestei sfinte op ționi, este primul pas spre o mai sfântă i sacrare.

Spiritul zice: „Lupta contra eului perso este cea mai mare și cea mai grea din t luptele“. Sufletul trebuie complet supus Dumnezeu, înainte de a fi schimbat și în în sfințenie“, „*Calea către Hristos*“.

Această predare de „noi înșine“ lui Dun zeu, cere renunțarea la o viață egoistă și modă și aranjarea persoanei noastre în lu pentru slujirea aproapelui.

„MANTUIT PENTRU A SLUJI“.

Noi trebuie să obișnuim gândirea noa cu această misiune.

A mărturisii personal prin cuvinte și fe pe Mântuitorul, este dovadă că am pri oferta „vieții veșnice“ prin credință.

Este și condiția necesară pentru a primi fluența spiritului, care transformă inima, t plând-o cu ce eră plin Hristos: — o comp și sfântă consacrare în serviciul de slujire

Spiritul mai zice: „A fi cineva numai numele de credința lui Hristos, fără să a inima sa plină de iubirea lui Hristos, o credință nu este decât vorbe goale, fo reci, și apoi un jug greu și nesuferit“. „Ade rata viață fericită a sufletului omenești aceea, de a avea în inima ta pe Hristos, dejdea mării“. „*Calea către Hristos*“.

Să luăm hotărîrea din nou, ca în *comp ascultare*, să punem voința noastră la dis ziția Aceluia care a făcut Cerul și Pământ/ Aceluia, care cu sângele Său ne-a cur de orișice păcat; Aceluia care zice: „

curând, și plata Mea este cu Mine, ca să dau
fiecăruia după fapta lui”.

Instrucțiuni pentru comitet.

Fiecare membru al comitetului are în mână
broșura „Comunitatea ca organizație misio-
nară”.

Fiecare slujbaş și-a revăzut îndatoririle
sale.

Fiecare comunitate cât de mică, urmează
să fie organizată în spiritul acestei instruc-
țiuni.

Fiecare membru trebuie să stea gata a cu-
poaste ramura de lucrare în care el ar pute-
a fi folosit mai bine la salvarea oamenilor.

O comunitate micuță dar activă și-ar grupa
astfel cei 35 membri ai săi:

Presbiterul, Dirigintele școlii de Sabat, și
patru instructori în grupa „Lecturi biblice”.
Total șase persoane.

Cei doisprezece membri mai tineri, până
la 30 de ani, au format un cerc al Misionari-
lor Voluntari și alcătuesc cu toți grupa de
„Răspândirea literaturii”. Ei s’au abonat la
100 reviste lunar și în fiecare Duminică după
ora misionară, adică odată pe lună ei duc
revista, din casă în casă. Dirigintele Misiona-
rilor Voluntari, împreună cu predicatorul de
acolo au și împărțit orășelul sau satul în trei
cartiere, și fiecare cartier, a fost luat în pri-
mire de cele trei grupe în care s’a împărțit
„Grupa pentru răspândirea literaturii”. Diri-
gintele a împărțit și copii între 10—15 ani
pe lângă fiecare grupă, și-i însoțesc la lucru
în fiecare Duminică, după ora misionară din
Sabat.

Toate surorile în număr de 20, s’au grupat
în „Cercul Tabita”, și fiecare a început să lu-
creze ceva potrivit destoiniciei sale. Cele mai
tinere cari nu știu, s’au alipit pe lângă cele
mai vârstnice și caută a învăța să facă îm-
pletituri de ciorapi, flanelase; croesc hăinuțe
pentru copii, țivesc batiste; iar altele fac cu
măinile lor, chiar lucruri artistice. Eu cred în-
ă, că s’ar putea aranja și un răsboi pentru
esut pânză, care apoi să se vândă. Ba chiar
în așa „Cerc consacrat”, ar putea învăța să
ăcă și săpun bun de casă, cu care să se spele
les rufele și pielea copiilor de 2—3 ori pe
ăptămână. Ce nu poate face cercul Tabita,
ăcă toate surorile zic: „Să stăruim de sora
l, care este mai pricepută și să facem toate,
a în casele noastre să fie aceeași curățenie și
ordine în toată gospodăria. În bucătărie curat
rânduie — și la closet, mai ales, curat și rân-
dărit. Copiii creșcuți în rândueală și ascult-
are, sunt asigurați jumătate, pentru căminul
ăresc.

Cei mai bătrâni frați și surori, vreo opt la

număr, au hotărît să facă o grupă de rugă-
ciune. Ei și-au propus să se roage cu toții în
fiecare săptămână pentru nevoile lucrării din
Conferința și din Comunitatea lor. Dirigintele
acestei grupe este în strânsă legătură cu pres-
biterul, care-l informează, asupra nevoilor
comunității, ca ei în deosebi să se roage. Ei
se adună săptămânal într’un loc sau altul,
câteodată fac și post, și cer dela Domnul bine-
cuvântări pentru succesul grupei de „Răspân-
direa literaturii”, înțelepciune pentru grupa
Misionarilor Voluntari, și stăruesc în rugă-
ciune, pentru numele fiecărui prieten care
dorește mântuirea.

Dar, oamenii aceștia, au mai învățat, că, ru-
găciunile lor vor fi ascultate, numai dacă ei
vor ascultă întru totul de rânduielile lui Dum-
nezeu. Și oricât de bătrâni sunt, economisesc,
pentru a aduce daruri de mulțumire lui Dum-
nezeu. Și eu cred că Domnul are mare plăcere
să vadă, cum acești copii bătrâni se ostenesc
să fie în totul cinstiți cu Dumnezeu. Ba ceva
mai frumos, că această grupă a înțeles să
simtă cu Dumnezeu, și cu cei cari plâng. Mulți
s’au grupat în grupa de „Servicii creștine” și
cum în apropierea unei surori este o văduvă
cu copii mărunți, dirigintele a adunat câte un
dar dela fiecare și a plătit căruțașului care
duce pâine, ca să-i lase și ei o pâine în fie-
care zi. Câtă bucurie o să fie pe copiii aceia,
cari privesc cu înfometare către bucățița de
pâine. Da! copiii aceștia, trebuie să simtă că
ei au un „Tată în cer”, care le trimete o bu-
căță de pâine!

Și eu cred că Dumnezeu trebuie să dea mul-
te binecuvântări acestei comunități care a pri-
mit pe Hristos în inimă,..... care plânge cu
cei ce plâng și mângâie pe cei cari au nevoie
de mângâiere.

Predicatorul care și-a organizat astfel — du-
pă acest simplu exemplu — comunitățile și
grupele sale, eu cred că este un sol cersesc,
trimes să pască turma, care va rodi în toate
direcțiile și care va onora pe Mântuitorul. A-
cest misionar, cred, că are pe Hristos în inima
sa și Dumnezeu i-a auzit rugăciunea pen-
tru creșterea turmei sale. Și această binecu-
vântare se va resfrânge, aducând viață fe-
ricită pentru mulți cari zac în întunec.

Eu mai cred, că aceasta ar fi și „mișcarea
de reformă” la care ne îndeamnă Spiritul, și
care ne va feri de reformele ispititorului, care
rătăcește pe mulți și care umblă căutând să
mai înghită pe careva.”

În orele misionare, Secretarul poate strânge
rapoarte, din mărturiile și experiențele fă-
cute de fiecare grupă în parte. Și astfel de co-
(Vezi urmare la pag. 11).

IN PREAJM

„Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”.
Mat. 24, 10.

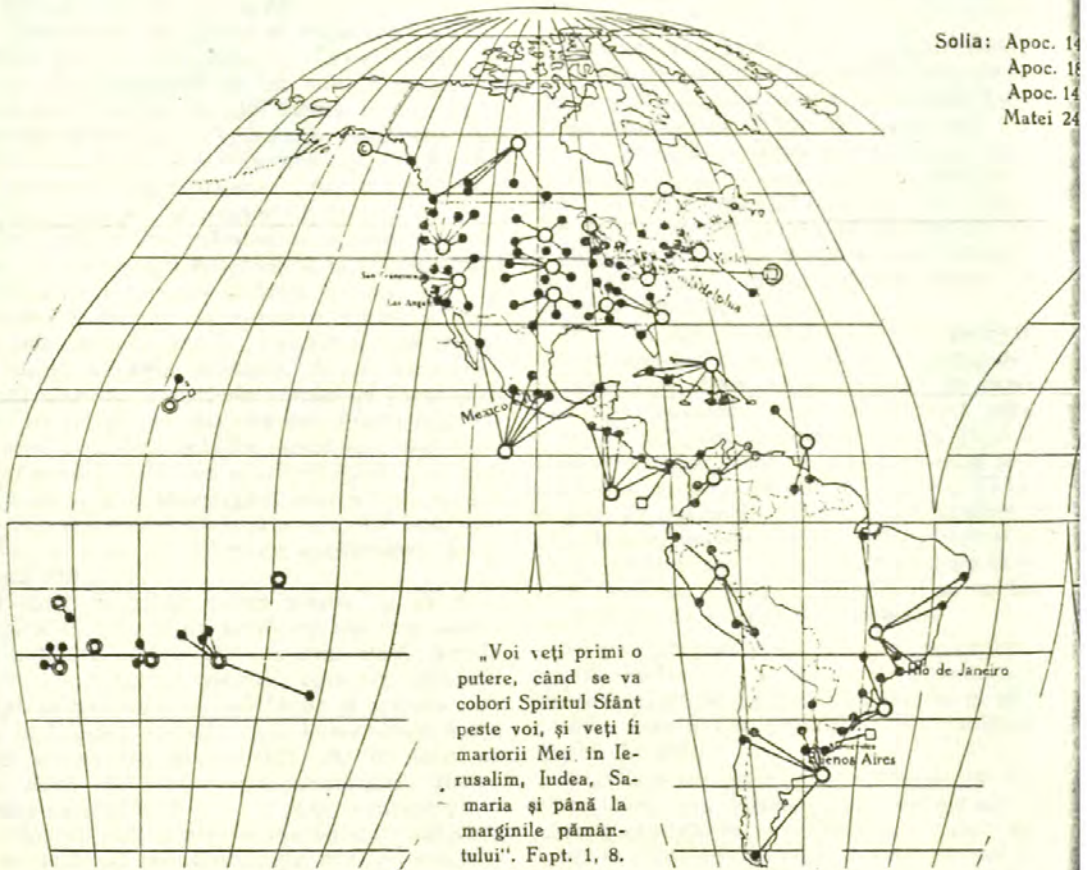
a mângăiat toate generațiunile de oameni, cari au iubit pe Creator; iar făgăduința, primită de apostoli, azi, stă înfăptuită sub privirile noastre, ca o garanție că „Sfârșitul tuturor lucrurilor este la ușă”.

toare, am lăsat înadins, rească această hartă, pe teți privi, însemnate cu puncte negre, Uniunii rințele din cari se trîm rii Evangheliiei lui Hrist

HARTA GL

cu lucrarea profetică a bisericii Avento.

Solia: Apoc. 14
Apoc. 18
Apoc. 14
Matei 24

Lăsând să se tipărească această hartă, am voit să avem sub privirile noastre împlinirea autentică a acestei ultime profeții, cu care se va încheia istoria lumii contemporane. Un cer nou și un pământ nou, cu o lume înnoită va lua locul, înbrăcând iarăș nemurirea și veșnicia. Atunci va fi împlinit cuvântul: „O turmă și un păstor”. Acest ideal

În fața acestei stări de fapt, apostolul Petru se adresează mângăietor cu cuvintele: „Deaceia, prea iubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină, și în pace”. 2 Petru 3, 14.

O! Scumpii mei frați și surori! Pentru ca voi să vă dați seama cât de aproape este ziua cea străluci-

orașele, satele și cătunele împrejurimi. Fiecare este, care primind lumina Soarele dreptății, o răsfații mii de raze, prin întunec al nopții, pe cărora se trudesă să sosesă în rile lor, oboseți de muncă rătoare și de griji cari. Din fiecare rază se

CORONARI.

(A).

al iubitor al Prințului ce va
coronat: Veniți! Veniți! „Ve-
Mine, toți cei trudiți și im-
și, și Eu vă voi da odihnă.
jugul Meu asupra voastră, și
dela Mine, căci Eu sunt

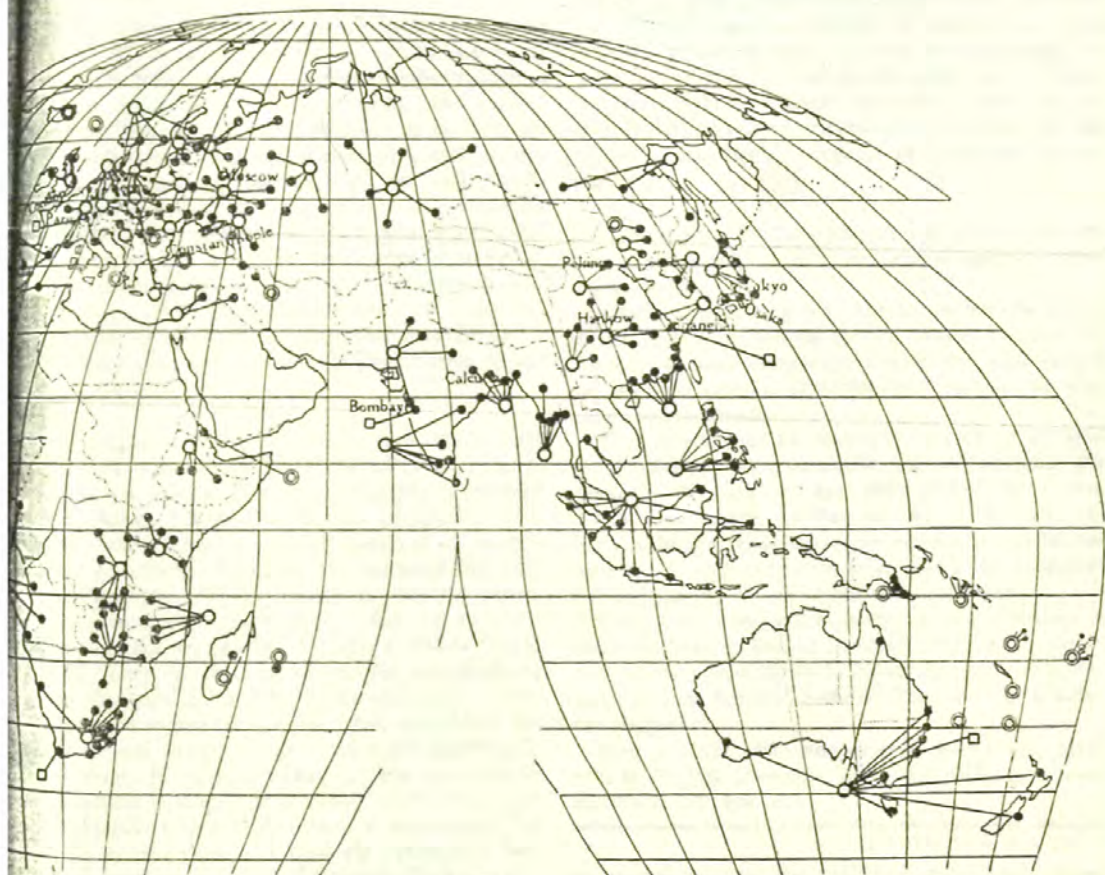
in îndelungă răbdare, în modesta
casă părintească din Nazaret, S'a
coborât pe malurile Iordanului
amestecându-Se în mulțimea de
vameși și păcătoși, pentru a primi
botezul, voind să ne dovedească și

gândim, cu câtă ușurință călcăm
noi oamenii peste rânduețile fixate
de Tatăl în legea Sa! !

Dar cuvântul zice: „Veniți!“ ...
și noi am făcut bine că am venit;
dar aceasta nu este destul! Cuvân-

PAMANTESC

lumea și predicații Evangheliilor" (Marcu 14, 15.)

și smerit cu inima; și veți
odihnă pentru sufletele voas-
Mat. 11, 28, 29.

astă invitațiune vine depe
Aceluia care ne-a iubit atât
Dela acela, care de sus
mălțimi, a coborât, S'a intru-
S'a născut în eslele staulu-
Bethleem, și după ce a în-
ca copil și tânăr, ascultarea

în această împrejurare *perfecta*
ordine și supunere în toate cele
rânduite de Tatăl, pentru regula
mântuirii.

Și acest Prinț al Universului,
acest Domn, Isus Hristos, a plătit
cu vieța Sa tributul de sânge da-
torit dreptății legii, pentru a pecet-
lui cu sângele Său, valoarea Cuvân-
tului lui Dumnezeu. Și când ne

tul zice încă, „Învățați delă Mine,
căci Eu sunt blând și smerit“!

O! dragii mei, aceste două cu-
vinte luați-le cu voi. Puneți-le ca
ținte de atins. Ingenuchiați în fața
Celui Preainalt și învățați-le. Stri-
gați după Spiritul lui Dumnezeu
care să vă dea puterea necesară
pentru un caracter ca acesta:
„blând și smerit“!

(Vezi urmare la pag. 15.)

Programul adunării „C. M. V.” din luna Ianuarie 1929

A doua săptămână.

Subiect: SUPREMA HOTĂRIRE A VIEȚII.

Cuget de aur: „Una însă fac”—Pavel

- 1.) Cântare de deschidere și rugăciune
- 2.) Celirea listei tinerilor înscrși
- 3.) Raportul
- 4.) Cântare sau muzică instrumentală
- 5.) Studiu: „Vieța Apostolului Pavel”
- 6.) Expunerea subiectului: „Alege astăzi”
- 7.) Muzică, după alegere
- 8.) Scurtă oră de experiențe
- 9.) Cântare de încheiere și rugăciune.

Notă pentru Diriginte. — Orice vieță de succes este stăpânită de un anumit scop. Tot omul, care dorește să aibă succes, trebuie să ia o hotărîre decisivă. Valoarea vieții sale depinde de hotărîrea sa. Oamenii țin a trăi numai pentru ca să trăiască, a zis nu demult un scriitor german; și acestei ținte vulgare i se atribuie multe din suferințele existente astăzi. Știți, că multe din suferințele și grijile lumii acesteia se datorează țințelor josnice, cari au la temelie numai eul propriu. Chiar și unii, cari pretind a fi creștini, luându-și însă numai de formă această hotărîre, duc o asemenea vieță, care se învârtește numai în jurul propriei lor persoane. Aceasta este foarte regretabil, căci propriile noastre nevoi sunt mai mari decât nevoile cele mai mari ale lumii. Cea mai mare dorință a Maestrului nostru este, ca noi să luăm cea mai supremă și cea mai bună hotărîre; și apoi, să stăm cu credincioșie la această hotărîre.

Ajutați tinerilor voștri acum, ca să înțeleagă și să poarte de grijă, că cea mai supremă hotărîre a lor, este cea mai bună. Acesta este cel mai bun ceasornic, care servește scopului, pentru care a fost făcut, și aceasta este cea mai bună vieță, care corespunde întru toate cu planul Maestrului. „Aș da totul ce am, dacă aș avea acea convingere fermă despre mântuire, pe care o ai tu, a exclamat un director de căi ferate multimilionar, aplecându-se peste un mecanic, care, murind sub sfărâmurile unei locomotive deraiate, în cea mai mare liniște și încredere și-a predat sufletul în mâinile Maestrului. Căruia îi servise atât de credincios. „Tocmai aceasta este, ce se cere” a răspuns mecanicul murind. Câți sunt astăzi voioși, de a plăti prețul pentru hotărîrea supremă? Hotărîrea supremă este pentru noi cu mult mai prețioasă, decât ceace noi putem sacrifica. Să reinprospătăm astăzi dorul de a rămâne credincioși față de această hotărîre.

5.) Studiu: *Vieța Apostolului Pavel.*

Imparte diferitele faze ale vieții Apostolului Pavel la câțiva tineri. În cele următoare câțiva zile câteva subiecte bune: „Vieța anterioară a Apostolului Pavel”, „Convertirea sa”, „Călătoriile lui misionare”, „Cărțile, pe cari le scris”, „Pavel în închisoare”, „Pavel, o pildă pentru noi”, „Valoarea hotărîrii supreme, cum s'a manifestat în vieța lui Pavel”. Asupra cătorva din aceste subiecte să se vorbească 15 minute. Străduiți-vă la o pregătire temeinică.

***

6.) Expunerea subiectului: „Alege astăzi”.

Zilnic suntem puși fiecare în fața unor clipe, în cari necesită luarea unei hotărîri de a alege una din două lucruri. Câteodată nu are vre-o importanță deosebită, pe care din cele două lucruri îl alegem, deși de obicei, unul din cele două drumuri este mai bun: dar câteodată, chestiunea asupra căreia trebuie să hotărîm, are astfel de urmări, încât dela hotărîrea pe care o luăm, depinde toată vieța noastră următoare.

În călătoria noastră prin vieță pentru noi toți se apropie timpuri, în cari ajungem la o despărțire a drumurilor, timpuri, în cari trebuie să hotărîm, care drum să-l alegem. Ambele căi pornesc din acelaș punct și unul dintre aceștia, poate fi eventual larg și bine de parcurs; pe când celălalt, pare a fi îngust și plin de obstacole. Prea deseori suntem ispitiți, de a ne decide pentru drumul bun și ușor. Dar, iubiți tineri, să nu neglijăm de a privi spre Domnul, Călăuză noastră, și să ne lăsăm ajutați de El în hotărîrile noastre.

Să privim pentru un moment pe câțiva din marii conducători ai cauzei lui Dumnezeu, în timpul, când au ajuns la răspântie și să cercetăm, care a fost hotărîrea lor supremă, în astfel de clipe.

A existat un timp în experiențele lui Izrael, când Iosua le-a demonstrat, să părăsască zeii, cărora părinții lor le-au servit în Egipt. El i-a adus la răspântie, și când a sosit timpul hotărîrii, le-a zis: „... alegeți astăzi, cui vreți să-i slujiți”, și imediat le-a făcut cunoscut hotărîrea sa, și anume: „... cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului”. Ios. 24, 15.

Mai am și un alt tablou în fața ochilor mei: acela al unui bătrân serv al lui Dumnezeu, care cu mare greutate a urcat pe un deal. Cu el împreună mergea fiul său iubit, și doi serv ai săi: A fost Abram, care, în ascultarea poruncii lui Dumnezeu, se află pe drum pentru ca să aducă jertfă pe unicul său fiu, Isaac. Cre-

deși oare, că a fost un drum ușor pentru un iubit? Nicidecum, însă Abram a luat această hotărâre supremă în viața lui.

...
Încă un tablou se prezintă înaintea mea, acela al unui tânăr curajos, în captivitatea Babilonului. El a fost adus într'un loc, unde avea să hotărăscă, dacă va rămâne credincios față de principiul său sau nu. Ce cale a ales el? Și el a luat suprema hotărâre, și cea mai bună: „Daniel s'a hotărât, să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul”. Dan. 1, 8.

...
Mă gândesc încă și la un alt tablou, de care aș dori să vă aduc aminte, și anume acela al întrunirii celei mari a conducătorilor religioși care a avut loc în Germania, în orașul Worms. Regele însuși a prezidat, și în fața întregii adunări a stat un singur om, care a fost chemat în fața parlamentului, ca să-și motiveze poziția cu privire la ceace el consideră ca erezie. Dar Martin Luther și-a luat hotărârea, când s'a găsit la răspântia drumului, și aci, înconjurat de oameni inverșunați împotriva-i, cari căutau să-l omoare, el, conștient de faptul că poziția sa este cea adevărată, a zis: „Stau aci, nu pot altfel, Dumnezeu să-mi ajute. Amin”.

...
Mai departe văd o femeie tânără, frumoasă. Ea a fost născută și crescută între bogăție și cultură. În viața ei de mai înainte a umblat pe căi largi, plăcute, a urmat plăcerilor și a dus un trai comod. Odată a ajuns și ea la răspântia drumului. Dacă ar fi luat unul din cele două drumuri, știă că viața ei, care va urma, va fi și mai departe plăcută, dar, că în definitiv, această viață tot nu este decât o viață egoistă. Dar în lungul drumului celui alt ea aude alarmă de război, vede sute din conștientei ei murind în massă, aude strigătele lor după ajutor corporal și vindecare spirituală. Care drum îl va lua oare? ... Ea este atentă la Călăuză, și după ce a văzut, care drum duce la datoria către Dumnezeu și aproapele, l-a ales pe acesta deși eră plin de primejdii, mizerii și jertfire de sine. Florence Nightingale, eroina războiului din Crimeea, prietena soldaților răniți, a luat suprema hotărâre; ea și-a pus viața în serviciu pentru alții.

Credeți voi, iubiți tineri, că bărbați și femei cu sufletul nobil, ca aceștia, vor alege drumul ușor, drumul care oferă cele mai puține greutăți? O nu, când au ajuns la răspântie, au privit Călăuză, și au ales calea lepădării de sine.

Aș dori să vă mai atrag atențiunea și asupra

altui lucru. Dumnezeu Cel Mare șade pe tronul Său ceresc, și la dreapta sa șade Fiul Său Iubit. Marea chestiune, pe care o discută Ei, este salvarea lumii pierdute. Au ales Ei calea cea ușoară? Nu, și Ei au luat hotărârea supremă, marea hotărâre, care înseamnă totul pentru tine și pentru mine: „... atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

Și acum Domnul îți zice iubit: „Dă-mi fiule (fiică) inima ta!” O, n'ai vrea să urmezi chemării Aceluia, care muri pentru tine? Dacă tu, și-ai predat Domnului inima și viața ta cu desăvârșire, atunci, la răspântie, când ceasul hotărârii care va veni cu siguranță, te va impresura, îți vei ridica ochii spre Călăuză, și, văzând drumul care duce spre patrie, vei fi în stare, ca împreună cu Iosua să exclami: „Eu însă... vreau să-l servesc Domnului”.

...
Observații.— Pe baza programului din săptămâna 2-a, construiți-vă singuri programul pentru Săptămâna 4-a.

Luați ca temelie pentru ora în Săptămâna 4-a să faceți mereu o colecție pentru tineret, înainte de închidere, după experiențe. Puneți-vă o țință lunară pe care s'o atingeți prin colecte și daruri din vânzarea cu literatura.

Trei tineri, câte 10 minute să expună ce au simțit și hotărât pentru ei, cetind cele trei subiecte din Curierul Misionar: a) Apel către tineret, b) O mai sfântă consacrare, c) Puterea pentru serviciu,—aceste subiecte studiate, se vor rezuma ca în 10 minute să fie expuse în fața comunității, sub aspectul: Ce am simțit; Ce am hotărât pentru mine.

Controlați, cine a luat hotărârea să-și formeze o mică Bibliotecă. Treceți în raport numele lor. Incepeți să vă procurați cărți. Faceți un abonament regulat pentru Revista „Semnele Timpului” și „Curierul Misionar”.

Cine a făcut cinci abonamente pentru alți prieteni la Revista „Semnele Timpului”, ca să-și economisească, alți 100 lei?

(Urmare dela pag. 7).

munități ne vor da continuu rapoartele despre lucrarea lor cu Hristos împreună, pentru a informa prin Curierul Misionar, întreaga biserică spre îmbărbătare. Cu toții vom învăța din experiențele unei activități creștine, bine organizată, după planul lui Dumnezeu, care vrea să ne readucă la o *completă ascultare*.

Ascultarea, este prima piatră la temeliea unei sfinte consacrări în serviciul Domnului.

P. Păunescu.

Puterea pentru serviciu.

„Acum frați iubiți, fiți tari în Domnul și în puterea lăriei Lui”.

Lucrul de care are nevoie comunitatea în aceste zile primejdioase este o armată de lucrători, cari ca și Pavel, să aibă un caracter curățat de orice egoism și o adâncă experiență în lucrurile lui Dumnezeu, și cari să fie plini de râvnă și zel. Se cer bărbați sfinți și gata de sacrificiu, cari nu se trag înapoi dela greutăți și răspunderi, bărbați destoinici și credincioși; bărbați în a căror inimă locuiește Hristos, „nădejdea mării” (Col. 1, 27), și cari având buzele atinse cu cărbunele cel sfânt, să predice fără încetare Cuvântul lui Dumnezeu. Din lipsă de astfel de lucrători lucrarea lui Dumnezeu lăncezește, și erori fatale, asemenea unui venin mortal, corup moralul și spulberă nădejdea unei mari părți din omenire. — „Faptele Apostolilor”, pag. 507.

Înainte lui Dumnezeu adevărații bărbați sunt cei ce stau scriși în cărțile cerului, deci, acei oameni, cari ca și Daniel își instruiesc în așa fel însușirile lor, pentru ca prin ele să vestească cât mai bine împărăția lui Dumnezeu unei lumi, care zace în răutatea celui rău. Progresul în știință este trebuincios, căci dacă această știință se raportează la lucrarea lui Dumnezeu, atunci a ști, este o putere spre bine. Lumea are nevoie de oameni cu gândire, oameni cari cugetă, oameni cari să păstreze cu credincioșie principiile, bărbați cari cresc continuu în înțelepciune și în puterea de a deosebi. Presa are nevoie de bărbați, pe cari să-i folosească pentru cele mai înalte privilegii, pentru ca Adevărul să prindă aripi și să zboare în grabă la fiecare popor și limbă.

„Jeși la drumuri și la garduri, și pe cei ce îi vei găsi, silește-i să intre”, ne îndeamnă Hristos, „ca să Mi se umple casa”. Luca 14, 23. Ascultând de acest cuvânt, noi trebuie să mergem la păgânii de lângă noi și la cei de departe. „Vameșii și desfrânații” trebuie să audă invitația Mântuitorului. Prin bunătatea și îndelunga răbdare a sililor Săi, invitația devine o putere de neînving, spre a salva pe aceia cari s’au afundat în adâncurile cele mai de jos ale păcatelor.

Principiile creștine cer ca să lucrăm cu o țintă hotărâtă și într’un scop veșnic depunând o stăruință mereu crescândă, pentru a salva sufletele pe cari Satan se străduiește să le distrugă. Nimic nu trebuie să răcească râvna și stăruința iubitoare a lucrării pentru salvarea sufletelor pierdute.

Observați cum în întreg Cuvântul lui Dumnezeu se arată spiritul ce stăruie și roagă pe

bărbați și femei să vină la Hristos. Noi trebuie să prindem orice ocazie familiară și publică, aducând dovezi și stăruind asupra oricărui principiu de o valoare infinită, pentru ca astfel oamenii să vină la Mântuitor. Să ne străduim din toate puterile noastre să facem să privească la Hristos și să primească vieța Lui de lepădare de sine și sacrificiu. Noi trebuie să le arătăm că așteptăm ca ei aducă bucurie inimii lui Hristos, folosind fiecare dar dat de El spre proslăvirea numelui Său. — „Pe urmele Marelui Medic”, p. 164. 1.

Dumnezeu nu ne socotește după mulțimile anilor de lucru, ci după consacrarea și credincioșia în lucrare. În toate serviciile noastre El ne cere o desăvârșită lepădare de eul nostru. Înainte lui Dumnezeu este mult mai puțin o mică datorie împlinită cu sinceritate uitare de sine, decât cea mai mare lucrare amestecată cu interes personal. El privește vadă cât de mult cultivăm în noi spiritul lui Hristos și cât de mare asemănare cu Hristos e dată pe față prin lucrarea noastră. Nu se seamă mai mult la iubirea și credința care lucrăm decât la cantitatea lucrului pe care îl facem.

Numai când egoismul este mort și când răzula de stăpânire este înlăturată, numai când recunoștința stăpânește cu prisosire inima și când iubirea formează balsamul vieții, numai atunci Hristos locuiește în suflet și noi suntem recunoscători ca lucrători lui Dumnezeu. — „Pildele Domnului”, p. 410.

Acei cari doresc să ajute altora, trebuie să fie cei mai neegoști, cei mai buni și mai politicoși dintre toți oamenii din lume. În viața lor trebuie să se vadă adevărata bunătate faptelor neegoiste. Servul lui Hristos care pe față lipsă de politeță, sau care se arată nerăbdător față de știința și cerbicia unora care vorbește pripit și lucrează fără să cuge închide ușile inimilor în așa fel încât nici dată nu le mai poate deschide.

Cum cade roua și ploaia cea liniștită pe plantele însetate, așa lăsați să cadă cu mult blândețe cuvintele, dacă doriți ca să creșteți pe oameni din rățâcire. Planul lui Dumnezeu este ca mai întâiu să ne câștige inimile. Să vestim Adevărul în iubire, încrezându-ne în El spre a-i da putere pentru schimbarea vieții. Spiritul Sfânt va întipări în sufletul nostru rostit în iubire.

Din natură noi suntem încrezători în noi înșine și încăpățânați. Dar, luând învățături

pe care Hristos vrea să ne învețe, devenim părtași ai firii Sale; de aci înainte trăim viața Sa. Exemplul minunat al lui Hristos, cu privire la nemăsurata Sa gingășie cu care Se apropie de simțimintele altora, plângând cu cei cari plâng și bucurându-Se cu cei cari se bucură, trebuie să lase o adâncă impresie asupra acelor cari Il urmează cu sinceritate. Prin cuvinte și fapte bune, ei se vor sili să facă ușoară cărarea pentru picioarele oboseite. — „Pe urmele Marelui Medic”, p. 157. 158.

Faptul inițial în educațiune nu este numai predarea multor cunoștinți, ci împărțirea acelei puteri vitale, care este primită prin legătura dintre inimă cu inimă și suflet cu suflet. Numai viața poate naște viață. Deaceea, ce mare favoare au gustat aceia, cari au fost timp de trei ani în legătură cu viața cea dumnezească, din care a curs orice impuls dătător de viață ce a adus binecuvântare în lumea întreagă! Dintre toți însoțitorii lui Isus. Ioan, ucenicul cel iubit, s'a predat cu totul puterii acestei vieți minunate. El zice: „Viața a fost arătată, și noi am văzut-o, și mărturisim despre ea, și vă vestim viața veșnică, viața care eră la Tatăl și care ne-a fost arătată”. I Ioan 1, 2. „Și noi toți am primit din plinătatea Lui, și har după har”. Ioan 1, 16.

În apostolii Domnului nostru Isus Hristos nu eră nimic care să le aducă slavă. Eră cât se poate de clar, că succesul lor eră datorit numai lui Dumnezeu. Vieța acestor bărbați, caracterele cari s'au dezvoltat în ei, cum și lucrarea măreață pe care Dumnezeu a făcut-o prin ei, sunt o puternică mărturie despre cele ce va face Dumnezeu pentru toți aceia cari sunt supuși și ascultători. — „Vieța lui Isus”, p. 250.

Înainte cînstei merge umilința. Spre a ocupa un loc înalt înaintea oamenilor, Cerul alege pe lucrătorul care, asemenea lui Ioan Botezătorul, are un loc de mică însemnătate înaintea lui Dumnezeu. Ucenicul ce e mai mult asemenea copilului, la suflet, este în lucrare cel mai vrednic pentru Dumnezeu. Puterile cerești pot conlucra numai cu acela care caută să salveze sufletele, iar nu cu cel ce se înalță pe sine. Acela care își simte mai adânc nevoia ajutorului lui Dumnezeu, se va și ruga pentru aceasta; iar Spiritul Sfânt va face ca asupra-i să cadă razele luminii lui Isus, cari vor întări și imobiliza sufletul. Având legătura cu Isus, el va merge să lucreze pentru acei cari pier în păcatele lor. Un astfel de serv este întărit pentru misiunea sa; și el va avea succes chiar acolo unde mulți învățați și înțelepți ar da greș. — „Vieța lui Isus”, p. 436.

Cine chiamă pe oameni la pocăință, trebuie să cultive legătura cu Dumnezeu în rugăciune. El trebuie să rămână lângă Cel Atotputernic și să zică: „Eu nu Te las până nu mă vei binecuvânta. Dă-mi putere să câștig suflete pentru Isus”.

Pavel zice: „Când sunt slab atunci sunt mai tare”. Dacă noi recunoaștem cu sinceritate slăbiciunea noastră, atunci învățăm să ne sprjinim pe o putere, care nu locuiește în noi. Nimic nu face o așa puternică impresie asupra inimii decât conștiința răspunderii față de Dumnezeu. Apoi nimic nu pătrunde mai adânc în groapa instinctelor și a purtării noastre, decât conștiința iubirii iertătoare a lui Isus Hristos. Noi trebuie să venim în atingere cu Dumnezeu și apoi cu Spiritul Sfânt, care ne face capabili să simțim cu oamenii și va pătrunde toată făptura noastră.

Deaceea, bucurați-vă că prin Hristos Isus sunteți legați cu Dumnezeu și ați devenit membri ai familiei cerești. Dacă veți privi mai sus, decât sunteți voi înșivă, veți avea continua conștiința a slăbiciunii omenești. Cu cât vă veți considera pe voi înșivă mai puțin, cu atât mai mult veți pătrunde perfecțiunea și desăvârșirea Mântuitorului nostru. Cu cât veți fi mai strânși legați de Izvorul Luminii și al puterii, cu atât mai mult va străluci asupra voastră lumina, cu atât mai mult veți posedă o putere mai mare de lucru pentru Dumnezeu.

Nimic nu este mai necesar în lucrare noastră decât urmările practice ale legăturii cu Dumnezeu. Noi trebuie să arătăm prin viața noastră de toate zilele că avem pace și liniște în Mântuitorul nostru. Pacea-Sa fiind în inimă va străluci pe față. Ea ne va da puterea glasului de convingere. Legătura cu Dumnezeu va imobiliza viața și caracterul. Oamenii vor cunoaște, așa cum odinioară au cunoscut pe ucenici, că și noi am fost la Isus și aceasta va da servului Evangheliei o așa putere, pe care nimeni în lume nu i-ar fi putut-o procura. El nu trebuie să facă nimic, care ar aduce pierderea acestei puteri.

Noi trebuie să ducem o viață compusă din două părți: O viață de cugetare și activitate și o viață de rugăciune tainică și serioasă. Forța, pe care o primim prin legătura cu Dumnezeu, fiind unită cu străduinți serioase spre a educa spiritul către cugetare și observație, pregătește pe om pentru datorile zilnice și păzește spiritul în pace în toate situațiile, oricât de grele ar fi ele. — „Pe urmele Marelui Medic”, p. 512.

Pentru lucrătorul consacrat Domnului gândul că însuș Hristos, în timpul vieții Sale pământești, rugă zilnic pe Tatăl pentru ca să

reverse într-o nouă măsură asupra Sa harul necesar, formează o minunată mângâiere; și din asemenea momente de legătură cu Dumnezeu, Domnul pleacă să întărească și să binecuvinteze și pe alții. Privește pe Fiul lui Dumnezeu plecat în rugăciune către Tatăl Său! Deși Fiul al lui Dumnezeu, totuși El își întărește credința prin rugăciune și prin legătură cu Dumnezeu. El adună puteri spre a putea rezista celui rău și a ajuta nevoilor omenirii. Ca cel mai mare Frate al neamului nostru. El cunoaște nevoile acelor, cari plini de slăbiciuni și trăind în mijlocul unei lumi de ispite și păcate, au totuși dorința de a-l servi. El știe că solii pe cari El îi găsește buni de trimis sunt oameni slabi și plini de greșeli; totuși acelor cari se predau cu totul serviciului Său, El le promite ajutor dumnezeesc. Exemplul Său propriu este o garanție, că ruga

fierbinte și statornică către Dumnezeu, credință, credință ce duce la desăvârșita gătură cu Dumnezeu și la o absolută predare pentru lucrare, va aduce omului ajutorul și ritalui Sfânt în contra păcatului.

Fiecare lucrător care urmează exemplul Hristos, va fi gata să primească și să înbunțeze acea putere, pe care Domnul a făcut-o Comunității Sale pentru timpul secșului de pe pământ. Dimineață după dimineață, când solii Evangheliei ingenuchi înaintea Domnului spre a înnoi voturile de consacrare, vor primi prin prezența Spiritului puterea sfințirii și a reînsofletirii. Că ei merg la împlinirea datoriilor lor zilnice, siguranța, că lucrarea cea nevăzută a Spiritului Sfânt îi va învrednici să fie „Conlucători cu Dumnezeu”. 1 Cor. 3, 9. „Faptele Apolilor”, p. 56.

(Urmare dela pag. 9). insulele cele mai îndepărtate ale răsăritului!

Acest caracter face dovada că Hristos locuiește în inima noastră. Cu un astfel de caracter, vom avea o bună influență pentru *încheierea lucrării*.

Intr'adevăr, că Dumnezeu a împlinit făgăduința Sa. Evanghelia cu razele ei dătătoare de viață veșnică, îmbrățișează tot pământul. Priviți insulele cele mai îndepărtate dela răsărit și veți găsi acolo pe misionarii noștri! Ridicați-vă privirile peste insule, spre Japonia, Asia, străbateți cu ochiul China și Indiile; gândiți-vă că numai în 50 de ani au fost cucerite în Europa 100.000 de suflete pentru adevăr; vedeți cum Tatăl S'a îngrijit ca Soarele binefăcător al Evangheliei să răsăre peste întinsele regiuni ale lumii negre, și dacă traversați oceanul, pentru ca să sosiți pe fața cealaltă a lumii, veți înțelege că acum patru sute de ani această față a lumii era încă necunoscută.

Dar sub influența creștinilor persecutați cu atâta furie în timpurile trecute și emigrați peste ocean, Evanghelia a adus roade insușite, cari s'au răsfrânt apoi în binefaceri pentru lumea întreagă. Evanghelia păcii lui Hristos a ajuns în insulele apusene ca și în miazănoapte, și în miază-zii, cum și în

Privind această hartă a poporului lui Dumnezeu, am putut striga:

Mărire Ție Doamne,
Mărire Ție!

Fiecare, scumpii mei frați, privind cum se împlinește sub ochii noștri „Cuvântul”, avem motive să ne îmbărbătăm și să prindem curaj.

Curaj deci, și tot înainte! Dumnezeu este cu poporul Său! Viziunea apocaliptică a apostolului Ioan, în insula Patmos, așa cum este descrisă în Apocalips cap. 18, este sub ochii noștri astăzi... „pământul s'a luminat de slava Evangheliei”. Ingerul strigă: „Ieșiți dintr'ansa poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei...”. Vers. 4.

Iată o invitație a Celui Preainalt către noi, către părinții noștri, către rudele și prietenii noștri, către toți oamenii, fără deosebire de culoare, de neam sau de rang.

Această solie a poporului Advent, trebuie să fie dusă de noi toți, la fiecare poartă și la fiecare inimă.

„Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I mărire că a venit ceasul judecării Lui!”

Evanghelia păcii trebuie să pătrundă în toate satele și cătunele

României Mari. Patria noastră buie luminată de Acela care a despre Sine: „Eu sunt lumina mi”. Duceți tuturor solia îmbrătoare lăsată de ingeri pe muntele Măslinilor în ziua înălțării. „Acest Isus, care S'a înălțat cer din mijlocul vostru, va veni acelaș fel cum l-ați văzut mergi la cer”.

P. Păunescu

Dându-ne în fiecare zi câte aleasă hrană spirituală din Cuvântul lui Dumnezeu,

Straja Dimineții

ne oferă ocazia de a ne apropii zilnic cât mai mult de Isus Hristos. Cei ce au folosit până acum această broșură, cunosc binecuvântările pe cari le aduce sufletului iar celor cari nu au cunoscut până acum, o recomandăm călăros, pe baza experiențelor acelor cari au gustat din bucuriile aduse de ea.

„Curierul Misionar”

Foaie lunară.

Director: { ȘT. DEMETRESCU
și Red. resp.: {

Prețul unui număr Lei 12.- Abon. pe un an Lei

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

„Iubiți pe vrăjmașii voștri“.

„Invățătura Mântuitorului „nu vă împotriviți celui rău,“ era pentru Iudeii dornici de răsbunare o vorbire aspră, și murmurau între ei. Însă Isus adăogă o afirmație și mai puternică: „Ați auzit că Eu zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine la cei cari vă urăsc, binecuvântați pe cei cari vă blestemă, rugați-vă pentru cei cari vă necăjesc, pentruca să fiți fii ai Tatălui vostru cel din ceruri“.

Acesta era Spiritul legii, pe cari rabinii au lăsat-o ca pe o carte de lege rece și severă. Ei se țineau pe ei a fi mai buni decât oamenii ceilalți, și prin nașterea lor ca izrailiți, ei credeau, că darul cel deosebit al lui Dumnezeu le este asi-

gurat. Însă Isus îi îndreptă către iubirea cea iertătoare, singura care poate servi ca dovadă, că ei sunt însufleșiți de motive mai înalte decât vameșii și păcătoșii, pe cari îi desprețuiau.

...

În ziua cea din urmă când lucrurile acestui pământ se vor nimici, acela care și-a adunat comori în cer, va vedea ce-a câștigat viețea sa. Dacă noi vom fi luat aminte la Cuvintele lui Isus Hristos, atunci, când ne vom aduna în preajma tronului alb, vom vedea suflete, cărora noi le-am fost un mijloc de mântuire, și vom afla, că

aceștia au salvat și ei la rândul lor pe alții, un mare număr ca rezultat al lucrului nostru, sosiți în portul liniștii, spre a depune coroanele lor la picioarele lui Isus și să-L slăvească pe El prin toată veșnicia. Cu ce bucurie vor privi lucrătorii lui Hristos la acești mântuiți, cari au parte la măreția Mântuitorului! Cât de prețios va fi cerul pentru aceia, cari au fost credincioși în lucrare, spre a salva suflete!

„Dacă ați fost sculați împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde este Hristos, șezând d'ă dreapta lui Dumnezeu“ (Col. 3, 1.)

„Dacă ochiul tău este curat, tot corpul tău va fi luminos“.

Intențiuni sincere, o consacrare către Dumnezeu neimpărțită, sunt condițiunile către cari ne trimet cuvintele Mântuitorului. Cine caută în chip sincer și statornic să cunoască adevărul și să-l urmeze, costă ori ce ar costa, aceluia li va fi împărțită lumina dumnezească. Acea sfințenie începe când au încetat toate legăturile cu păcatul. Atunci vorbirea inimii noastre va fi aceea a Apostolului Pavel: „Eu uit, cele din urmă, și mă întind mai mult spre cele din'ainte, și alerg la semn către darul de biruitor al chemării de sus a lui Dumnezeu în Hristos Isus... Domnul meu, pentru care-mi fură pășubite, și le socotesc ca gunoaie, ca să dobândesc pe Hristos“ (Fil. 3, 14, 8.)

Acolo unde ochiul este orb în iubirea de sine, acolo este întunecarea absolută. „Dacă ochiul tău este întunecat, tot corpul tău va fi întunecat“. Acest îngrozitor întunecare învâluia pe Iudei în necredință cerbicosă, și le făcu imposibil a recunoaște caracterul și misiunea Aceluia, care venise să-i mântuească pe ei de păcatele lor. —Căderea în ispită începe prin aceea, că noi schiopătăm și suntem nestatornici în încrederea în Dumnezeu, atunci suntem în întunecare. Dacă punem în față oare-

cari rezerve, atunci lăsăm o ușă deschisă prin care poate veni Satan prin ispitele sale și ne poate duce în rătăcire. El știe, că dacă întunecă privirea noastră, ochiul credinței nu mai poate privi pe Dumnezeu, și astfel nu mai e nici un seut contra păcatului.

Stăpânirea unei poște păcătoase arată orbirea sufletului. Fiecare satisfacere a unei astfel de poște, întărește antipatia sufletului contra lui Dumnezeu. Prin aceea că vom urma pe cărarea aleasă de diavol, vom fi cuprinși de umbrele răului, și fiecare pas, ne conduce în întunecare mai adânc și mărește orbirea inimii.

În lumea spirituală, ca și în cea naturală, există aceeași lege. Acela care va sta încontinuu în întunecare va pierde în cele din urmă puterea de a vedea, și va fi acoperit de un întunecare mai mare decât acela al miezului nopții; și cea mai strălucitoare din miezul zilei nu-i va aduce nici o lumină. El „umbă în întunecare, și nu știe încotro se duce, pentrucă întunecul a orbit ochii lui“. (1 Ioan 2, 11). Print'o continuă consimțire în păcate, prin desprețuirea intenționat a indemnurilor stăruitoare ale iubirii divine, păcătosul pierde iubirea către cele bune, dorința după Dumnezeu, dar chiar și însu-

șirea, de a primi lumina cerului. Invitațiunea harului este mereu plină de iubire, lumina strălucește tot așa de minunat ca și atunci când pentru prima dată — a răsărit asupra sufletului său; însă glasul răsună la urechi surde, lumina cade pe ochi orbiți.

Nici un suflet nu va fi părăsit cu totul de Dumnezeu, lăsat cu totul în căile sale, atâta timp cât mai este nădejde de mântuirea lui. „Omul se îndepărtează de Dumnezeu, iar nu El de om“. Tatăl nostru cereș ne urmărește cu chemări, avertimente, și cu asigurările compătimirii Sale, până ce și cele mai îndepărtate ocaziuni și privilegiile au devenit zadarnice. Răspunderea stă asupra păcătosului. Împotriva-ndu-se astăzi Spiritului lui Dumnezeu, el deschide calea spre o altă împotrivire față de lumină, când va veni asupra lui cu o mai mare putere. Și așa el merge dela o treaptă la alta a împotrivirii, până când în cele din urmă lumina nu va mai face nici o impresie asupra lui, va înceta a mai da în vreun chip atenție Spiritului lui Dumnezeu. Atunci lumina din tine, a devenit întunecare. Chiar adevărul cunoscut a devenit așa de neclar, încât mărește și mai mult orbirea sufletului. „*Cugetări depe muntele Fericirlor*“, p. 136—138.

Necrolog.

În ziua de 20 Octombrie a. e., după o scurtă și grea suferință timp de 5 zile, a încetat din viață, sora *Petra Arcaliefski*, în etate de 24 ani, soția fratelui *Niculae B. Arcaliefski*, lucrător Biblic. A primit legământul la 16 August 1923, fiind al doilea

suflet câștigat în comunitatea Silistra. Ea a câștigat o parte din familia sa la Domnul, a fost secretara comunității și a misiunii interne; eră cea dintâi la răspândirea literaturii și prin aceasta îmbărbătă și pe alții să facă lucrare misionară. Eră o soție model, cumpătată, gospodină, și primitoare de oaspeți. În lipsa soțului, plecat în lucrare misionară conducea cu credincioșie școala Sabatului și de multe ori predica, fiind convinsă că ajută astfel lucrarea Domnului.

Ca creștină, imită pe *Tabita* în binefaceri. Ea a condus societatea „*Tabita*”, a cărei președintă eră, cu multă credință și zel, făcând multe milostenii săracilor. Eră o mamă model pentru copiii săi, dar eră și o fiică bună pentru părinții săi.

Cu ocazia immormântării s'a binevestit de către 3 predicatori cuvântul mângâietor al Domnului. Peste o mie de suflete cari au iubit-o în viață au petrecut-o plângând până la locul de odihnă. Fie, ca aceste rânduri să folosească multor creștine, la credincioșie în fapte și virtuți bune, precum și spre mângâierea soțului și a rudelor îndurerate, rămânând în speranța că ne vom vedea cu toții la venirea Domnului când vor învia dreptii.

Brăila

...

Gr. Dașoveanu.

Fetița fratelui *Caminschi*, anume *Ecaterina Caminschi*, din comuna *Botoșani*, grupa *Conești*, în etate de trei ani, a încetat din viață în ziua de 22 Noembrie 1928.

Sperăm să întâlnim și această micuță pe noul pământ.

Botoșani

N. Alexe.

ANUNȚ.

Un prieten de adevăr caută serviciu ca monter de motoare, sau ca prim șef morar la moară comercială ori de țară. Dorește Sabatul liber. În comunitatea din care va face parte ar putea să formeze și cor. Cunoaște limbile: română, germană, și maghiară. Adresa la fratele *Iordan Mihailoff*, Str. I. Cărmărășescu No. 61, Turtucaia.

Ținem să atragem binevoitoarea atenție celor interesați, că orice cerere sau ofertă serviciu, precum și orice alt fel de anunț, afară de necrologuri, să fie însoțit și de coș respectiv, socotit după tariful de mai jos, cazul contrar văzându-ne siliți a nu putea publicăm anunțul.

Cereri de serviciu: Format 1 coloană rând Lei 5; minimum 5 rânduri. Lei 25. litere groase prețul îndoi.

Oferte pentru serviciu: Format 1 coloană 1 rând Lei 7; minimum 5 rânduri. Lei 35

Anunțuri de afaceri: Format 2 coloane rând Lei 12; minimum 5 rânduri. Lei 60.

Manuscrisele să fie scrise cu cerneală clar, spre a se evita greșeli.

În cazul când cineva dorește un anunț i se publice în mai multe numere, i se face un rabat.

Toate anunțurile se vor adresa direct Ca de Editură „Cuvântul Evanghelic”, București IV, Str. Labirint 116.

DAR EU?

Zilele acestea am primit la redacție o scrisoare a unei surori a noastre, trimțându-mi o experiență a sa.

Dânsa ne scrie că își propusese să trimească dar pentru lucrarea Domnului suma 1920 lei. În scopul acesta își și făcuse banul, rămânând doar ca la primirea leii, să ducă să-i expedieze.

Însă când a sosit vremea să-și ridice banul cel însărcinat să i-l dea, a rugat-o să îl scutească banii îi luase dânsul, pentru oarecarei lui voi socotite mai urgente; însă îi făgăduia să îi ducă și ea restitul banii cât de curând.

Sora însă se gândi într'una la faptul că poate să-și achite mai curând votul dat față de Dumnezeu.

Iată însă că nu trecu mult, și înainte ca banii să fi fost înapoiați, acel domn a murit într'o noapte.

Vestea morții a impresionat pe soră și trimece pe acel bărbat ca pe un om de bine. Această întâmplare a făcut-o să se gândească la cauză cu *Anania* și *Safira*. Și în scrisoarea dată sora spune că această experiență i-a arătat că Dumnezeu nu îngăduie nimănui a se alina sau a oprî banul destinat lucrării misionare deci lucrării lui Dumnezeu.

Să luăm deci seama la felul cum ne purtăm față de Dumnezeu.

Red.